

intet Brud paa Disciplinen, tilgav ingen Krænkelse af den forretningsmæssige Organisation, hvortil Kirken under hans Ledelse mere og mere var bleven forvandlet. Det var kommen til et Par alvorlige Sammenstød, hvor Stensballe med sit heftige Sind tilsidst havde forløbet sig overfor ham paa en saadan Maade, at et fortsat Samarbejde var umuliggjort.

Johannes Gaardbo havde blandt andet haft i Sinde at spørge Jytte, om hun for nylig havde hørt fra hans Svingerinde paa Favsingholm. Men dels kunde han daarligt overvinde sig til at nævne Navnet og tilstaa, at han ikke længer selv stod i nogen Forbindelse med sin Broder eller hans Familje, dels mærkede han snart, at Jytte endnu var altfor opreven og nervøs til at være i Stand til at føre en virkelig Samtale.

Efter et ganske kort Ophold sagde han derfor Farvel.

For dog at faa Anledning til at gentage Besøget nævne han ved Afskeden, at det vel nok kunde interessere hende at vide, hvortil hendes Moders smukke Gave blev anvendt. Han vilde derfor tillade sig at se herop igen, naar Afgørelsen var truffet.

Jytte svarede hverken Ja eller Nej; men da han var gaaet, angrede hun, at hun havde manglet Mod til at afvise ham. Hvad skulde det nytte til, at han kom? De lærte dog aldrig at tale med hinanden. Han var desuden ikke uden Skyld i hendes Ulykke, og det vilde hun aldrig kunne tilgive ham. Havde han den Sommer paa Storeholt vist sig mere menneskelig i sine Følelser for hende, havde maaske meget været anderledes nu. Vist-